

Ὅποιος βαριέται νὰ ζημώσει...

Ἀρχιμ. Βαρνάβα Λαμπρόπουλου

Στὴν Καινὴ Διαθήκη περιλαμβάνεται μία ἐπιστολὴ τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου, πού ἀπευθύνεται πρὸς ὄλους τοὺς Χριστιανούς. Ὅποιος δὲν κάθησε ποτέ νὰ τὴν μελετήσει, ἀδικεῖ τὸν ἑαυτό του. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ περιέχει συνοπτικὰ ὅλη τὴν διδασκαλία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου. Ἔστω κι ἂν εἶναι μικρὴ, δείχνει τὸ μεγαλεῖο τῆς καρδιάς του.

Ἡ ἐπιστολὴ του ἀρχίζει μὲ μιά προτροπὴ πού ἤχει πολὺ παράξενα στὰ αὐτιά τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων, πού μοναδική τους ἔγνοια εἶναι τὸ βόλεμα καὶ ἡ καλοπέραση· δηλαδή, τοὺς ἀρέσει νὰ βρίσκουν συνεχῶς δικαιολογίες, γιὰ νὰ μὴν ἀρχίσουν ποτέ νὰ δουλεύουν σοβαρὰ γιὰ τὴν ψυχὴ τους.

Λέει ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος: «Νὰ χαίρετε ὅταν πέσετε σὲ πολλές καὶ διάφορες δοκιμασίες. Νὰ μὴ τὸ θεωρεῖτε αὐτὸ κακοτυχία. Ἀλλὰ χαρὰ! Γιατί ἔτσι δοκιμάζεται ἡ γνησιότητα τῆς πίστεως σας. Καὶ ἔτσι ἀποκτᾶτε ὑπομονή».

Μέ ἄλλα λόγια, λέγει ὁ ἅγιος ἀπόστολος: Δεχθῆτε τίς δοκιμασίες, πού ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἔλθουν, σάν εὐλογία. Ὅχι σάν κατάρα. Δεχθῆτε

τις σάν εὐκαιρία νὰ προπονηθῆτε. Νὰ γυμνασθῆτε. Νὰ ἀποκτήσετε πλάτες πιὸ γερές καὶ μπράτσα πιὸ δυνατά. Δεχθῆτε τις σάν στερεὰ τροφή, πού θὰ σᾶς βοηθήσει νὰ «μεγαλώσετε» πνευματικά. Νὰ ὠριμάσετε. Νὰ στερεωθῆτε στὴν ἀληθινὴ πίστη. Καὶ νὰ στολισθῆτε μὲ στεφάνια ἀνδρείας καὶ ὑπομονῆς. Νὰ βαθύνει καὶ νὰ ζεσταθῆ ἡ σχέση σας μὲ τὸν Χριστό.

Λίγο πιὸ κάτω ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἀναιρεῖ μιά ἄλλη δικαιολογία, πού σήμερα εἶναι πολὺ τῆς μόδας. Λένε πολλοί: «Ἡ ἁμαρτία εἶναι φυσικὸ πρᾶγμα». Μὲ ἄλλα λόγια: «αἰτία πολλῶν πειρασμῶν εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός!»

- Ὅχι, λέγει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος. Ὁ Θεὸς οὔτε πειράζει κανένα, οὔτε πειράζεται ἀπὸ κανέναν. Καθένας μπαίνει σὲ πειρασμὸ ἀπὸ τὴν δική του ἐπιθυμία. Αὐτὴ τὸν παρασύρει καὶ τὸν ἐξαπατάει. Καὶ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐπιθυμία γεννιέται ἡ ἁμαρτία, πού φέρνει τὸν θάνατο.

Μέ ἄλλα λόγια ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἰάκωβος τονίζει: «Μὴν φάχνεις γιὰ τὴν αἰτία τοῦ κακοῦ ἔξω ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου. Ὁ ἑαυτός σου καὶ τὰ πάθη σου εἶναι οἱ κύριες αἰτίες τῆς ταλαιπωρίας σου. Ἡ μόνη ἐλπίδα νὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θάνατο πού αὐτὴ φέρνει, εἶναι νὰ πολεμήσεις ἐναντίον τοῦ κακοῦ ἑαυτοῦ σου καὶ τῶν παθῶν σου».

ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ 22 ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016

Τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ

Ἁγίου Πορφυρίου Κουσοκαλυβίτου

Αὐτὸ κατόρθωσε ὁ διάβολος νὰ κάνει. Ἔκανε τὴ γῆ λαβύρινθο, γιὰ νὰ μὴν μποροῦμε νὰ συνεννοηθοῦμε μεταξύ μας. Τί εἶναι αὐτὸ πού πάθαμε καὶ δὲν τὸ καταλάβαμε; Βλέπετε πῶς πλανηθήκαμε; Καταντήσαμε τὴ γῆ μας καὶ τὴν ἐποχὴ μας σωστὸ ψυχιατρεῖο! Καὶ δὲν καταλαβαίνομε τί μᾶς φταίει. Ὅλοι ἀποροῦμε: Ἔτι γίναμε, πού πᾶμε, γιατί τὰ παιδιά μας πήρανε τοὺς δρόμους, γιατί φύγανε ἀπ' τὰ σπίτια τους, γιατί παρατήσανε τὴ ζωὴ, γιατί παρατήσανε τὴ μόρφωσή τους; Γιατί γίνεται αὐτό;

Ὁ διάβολος κατόρθωσε νὰ ἐξαφανίσει τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ κάνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ χρησιμοποιοῦν ἄλλα ὀνόματα. Οἱ γιατροί, οἱ ψυχολόγοι, λένε συχνά, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος πάσχει: Ἄ, νεύρωση ἔχεις! Ἄ, ἄγχος ἔχεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Δὲν παραδέχονται, ὅτι ὁ διάβολος ὑποκινεῖ καὶ διεγείρει στὸν ἄνθρωπο τὸν ἐγωισμό. Κι ὅμως ὁ διάβολος ὑπάρχει, εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ κακοῦ. Ἄν ποῦμε ὅτι

δὲν ὑπάρχει, εἶναι σάν νὰ ἀρνούμαστε τὸ Εὐαγγέλιο πού μιλάει γι' αὐτόν. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐχθρὸς μας, ὁ πολέμιός μας στὴ ζωὴ, ὁ ἀντίθετος τοῦ Χριστοῦ, καὶ λέγεται ἀντίχριστος. Ὁ Χριστὸς ἦλθε στὴ γῆ, γιὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὸν διάβολο καὶ νὰ μᾶς χαρίσει τὴ σωτηρία ...

Μπορεῖ ὅμως, μὲ τὸ σχέδιο τοῦ Θεοῦ, νὰ ἔρθει, νὰ ἔρθει, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀποκτήσουν μιά ἐπίγνωση, νὰ ἰδοῦνε τὸ χάος ὀλόφωτο, ὀλοζώντανο μπροστά τους, νὰ ποῦνε: Ἔεε! Πέφτουμε στὸ χάος, χανόμεστε. Ὅλοι πίσω, ὄλοι πίσω, γυρίστε πίσω, πλανηθήκαμε. Καὶ νὰ ἔρθουνε πάλι στὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ λάμπει ἡ Ὁρθόδοξος πίστις. Αὐτὸ ἐμεῖς ἐπιδιώκομε καὶ ἔτσι θέλομε τὰ πράγματα σιγὰ σιγὰ νὰ γίνουνε μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ἐργάζεται μυστικά. Δὲν θέλει νὰ ἐπηρεάσει τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἐλευθερία. Τὰ φέρνει ἔτσι καὶ σιγὰ-σιγὰ, σιγὰ σιγὰ πᾶει ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ πού πρέπει»

Οἱ βασικὲς ἐντολὲς τοῦ Εὐαγγελίου

(Ἀπλοποιημένη μορφή κειμένου τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου περὶ τῶν βασικῶν ἐντολῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ καλύτερος καθρέφτης, ὁ καθρέφτης τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἔρχονται τὰ προβλήματα, τὰ ψυχικὰ καὶ τὰ κοινωνικὰ, ἐκεῖ ρίχνουμε τὴν ματιὰ μας γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ βροῦμε τὴν ἰσορροπία μας· τί μᾶς φταίει. Χρήσιμο καὶ γιὰ τὴν ἐξομολόγησή μας)

Α' Κάθε χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεό.

Β' Κάθε χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸ του (τὸν συνάνθρωπό του).

Γ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν ἔχουν διαμάχες οὔτε νὰ νιώθουν μνησικακία καὶ μίσος κατὰ τῶν ἀδελφῶν τους, ἀλλὰ κι ἂν ἀκόμα παρεξηγηθοῦν μεταξύ τους, ὀφείλουν γρήγορα νὰ συμφιλιωθοῦν.

Δ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴ βλέπουν μὲ περιέργεια καὶ ἐπιθυμία

Ε' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν ὀρκίζονται, οὔτε ἀληθινὰ οὔτε ψέματα.

ΣΤ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν εἶναι ἐκδικητικοί, οὔτε ν' ἀνταποδίδουν κακὸ στὸ κακό.

Ζ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν πηγαίνουν διόλου σὲ δικαστήρια γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν διαφορῶν τους. Ἄν ὅμως κάποτε παραστεῖ σχετικὴ ἀνάγκη, ἄς προτιμήσουν νὰ βάλουν κριτὴ στὴ διαφορά τους ἕναν ἄνθρωπο τῆς ἐκκλησίας, παρὰ νὰ καταφύγουν στὰ κοσμικὰ δικαστήρια.

Η' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν κατακρίνουν.

Θ' Ἄν οἱ χριστιανοὶ δὲν συγχωροῦν τὰ σφάλματα τῶν ἀδελφῶν τους, οὔτε ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσει τὰ δικά τους.

Ι' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ κάνουν ἐλεημοσύνες, ἀλλὰ καὶ νὰ προσεύχονται καὶ νὰ νηστεύουν, ὅχι ὅμως ὑποκριτικά, γιὰ νὰ τοὺς δοξάσουν δηλαδὴ καὶ νὰ τοὺς ἐπαινέσουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ μόνο γιὰ τὸν Θεό.

ΙΑ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζουν γιὰ τὴν ἀπόκτηση ὅχι ἐπιγίων ἀλλὰ οὐράνιων θησαυρῶν. Καὶ οἱ πλούσιοι ὀφείλουν νὰ κλαῖνε καὶ νὰ θρηνοῦν γιὰ τὰ πλούτη τους, παρὰ νὰ ὑπολογίζονται σ' αὐτά.

ΙΒ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν μεριμνοῦν γιὰ τ' ἀγαθὰ τῆς γῆς, οὔτε ν' ἀγαποῦν τὸν κόσμον καὶ τὰ κοσμικὰ πράγματα, ἀλλὰ νὰ ἐπιζητοῦν τὰ αἰώνια καὶ τὰ οὐράνια ἀγαθὰ.

ΙΓ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν εἶναι ὑπερήφανοι ἀλλὰ νὰ εἶναι ταπεινοὶ καὶ ν' ἀγαποῦν ταπεινά.

ΙΔ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν ν' ἀντιμετωπίζουν μὲ ὑπομονὴ ὅλες τὶς θλίψεις ποὺ τοὺς βρίσκουν.

ΙΕ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μὴν παραδίδονται στὶς κοσμικὲς φροντίδες καὶ στὶς ὑλικὲς ἀπολαύσεις, οὔτε νὰ

ζοῦν μὲ ἀμέλεια καὶ πνευματικὴ ραθυμία, ἀλλὰ νὰ βρίσκονται πάντοτε σὲ πνευματικὴ ἐγρήγορηση καὶ ἐτοιμότητα, περιμένοντας τὴν ὥρα τοῦ θανάτου καὶ τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

ΙΣΤ' Οἱ χριστιανοὶ ὀφείλουν νὰ μετανοοῦν διαρκῶς ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ψυχῆς τους.

ΙΖ' Οἱ χριστιανοὶ, ἂν δὲν ξεπεράσουν στὰ καλὰ ἔργα τοὺς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δὲν μπαίνουν στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Καὶ ἂν ἁμαρτάνουν, θὰ κολαστοῦν βαρύτερα ἀπὸ τοὺς ἀπίστους.

— Βιάσου σὲ αὐτὴν τὴν εὐχούλα —

Γέροντος Ἐφραὶμ Κατουνακιώτη

Ὅλοι οἱ ἅγιοι Πατέρες φωνάζουν. Τὴν πρώτην θέσιν τοῦ κάθε Χριστιανοῦ τὴν κατέχει ἡ προσευχή. Θέλεις νὰ κάνης κατάστασιν; Προσεύχου. Θέλεις νὰ σωθῆς; Προσεύχου.

Ὅλες αἱ προσευχὲς καλὲς καὶ ἅγιες εἶναι, ἀλλὰ ἡ νοερὰ προσευχή, εἶναι ἡ βασιλίσσα αὐτῶν: Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ἐλέησόν με. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν μικρούλαν, ἀλλὰ παντοδύναμιν προσευχήν, ξεκίνησαν οἱ ἅγιοι πατέρες, καὶ ἔγιναν φωστῆρες τῆς ἐκκλησίας.

Λέγε συνεχῶς, ὅσο μπορεῖς περισσότερες φορὲς τὴν ἡμέρα καὶ τὴν νύχτα αὐτὴν τὴν εὐχούλα, καὶ αὐτὴ θὰ σὲ διδάξῃ αὐτὰ ποὺ θέλεις, αὐτὰ ποὺ δὲν γνωρίζεις. Βιάσου σὲ αὐτὴν τὴν εὐχούλα.